

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18Pc/4/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718202553
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6718202553.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci navrhovateľa: V. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom Š. XX, XXX XX P., občan SR, t. času Ú. K. B. B. U. Ú. O. O., XXX XX O. O., proti matke maloletého: Ľ. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom Š. XXX/XX, XXX XX P., občan SR a maloletému: J. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, občan SR, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, pracovisko Detva, o zapretie otcovstva, takto

rozhodol:

I/ Súd u r č u j e , že V. O., nar. XX. XX. XXXX nie je otcom maloletého J. O., nar. XX. XX. XXXX z matky Ľ. O., nar. XX. XX. XXXX.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ podal na tunajšom súde dňa 13. 04. 2018 návrh, ktorým žiadal, aby súd určil, že nie je otcom označeného maloletého dieťaťa. V dôvodoch svojho návrhu uviedol, že s matkou žili v partnerskom zväzku niekoľko rokov a majú spolu štyri deti. Po čase ho však matka začala podvádzať s Y. R. a keď prišiel na to, že je tehotná, matka obvinila Y. R. zo znásilnenia. Za to bola neskôr odsúdená za krivé obvinenie. Y. R. aj matka vyhlásili, že maloletý J. je synom práve Y. R.. Z tohto dôvodu sa navrhovateľ rozhodol podať návrh na zapretie otcovstva, pretože nie je biologickým otcom maloletého J..

2. Návrh navrhovateľa bol doručený do vlastných rúk matke dňa 10. 10. 2018 a kolíznemu opatrovníkovi maloletého dňa 10. 10. 2018 spolu s výzvou súdu, aby sa k návrhu vyjadrili. Ostatní účastníci sa k návrhu písomne nevyjadrili.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom rodičov, svedka Y. R., navrhovanými listinnými dokladmi a zistil nasledujúci stav veci.

4. Navrhovateľ na pojednávaní potvrdil, že s matkou žili v družskom vzťahu 10 rokov a majú spolu 5 detí. Matka má aj ďalšie dieťa s označeným R. a v čase výsluchu navrhovateľa bola znovu tehotná. S matkou spolu nežijú rok, kde a s kým ona žije, uviesť nevedel. Pri narodení syna J. mu v nemocnici tvrdila, že je to jeho syn, preto sa rozhodol uznať k nemu otcovstvo. Ako však maloletý rástol, videl na ňom, že sa na navrhovateľa nepodobá a keď to matke hovoril, začali sa hádať. Napokon matka priznala, že je to nie syn navrhovateľa, ale že sa prespala s Y. R.. Po narodení maloletého J. žili s matkou asi do troch rokov veku dieťaťa, neskôr sa však rozíšli a toho času navrhovateľ býva u svojej matky a odmieta platiť výživné na cudzie dieťa. Toho času je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce, poberá sociálne dávky po 61,50 € mesačne. Spoločné deti sú u matky, jedno dieťa je zverené starej matke, na deti otec platí po 5,-- € mesačne. Navrhovateľ uviedol, že v rozhodnom období pred narodením dieťaťa mal súlož s matkou, preto nemal pochybnosť, že by mohol byť otcom dieťaťa. Pochybnosti nadobudol po tom, ako malý rástol a napokon sa matka priznala. Tvrdila, že bola znásilnená, riešila to aj polícia. Žiadal o zapretie otcovstva k označenému dieťaťu, aby naň nemusel platiť výživné.

5. Matka na pojednávaní potvrdila, že v čase narodenia maloletého J. bývala spoločne s navrhovateľom. Uviedla však, že navrhovateľ veľmi dobre vedel, že J. nie je jeho syn, pretože v tom čase mala druhého muža Y. R.. S týmto mala nechránený pohlavný styk pred narodením maloletého J. a Y. R. označila za biologického otca dieťaťa. Keď sa s tým navrhovateľovi priznala, on ju donútil uviesť, že bola znásilnená a ísť to udať na políciu. Neskôr bola ona odsúdená za krivé obvinenie. V čase keď otehotnela s maloletým J., s navrhovateľom nespávala. Navrhovateľ však povedal, že podpíše otcovstvo k J. a tohto vychová. Súčasný postoj Y. R. je taký, že uznáva otcovstvo k maloletému J.. Matka uviedla, že s Y. R. spolu žijú a narodil sa im druhý syn dňa 17. 11. 2018. Doposiaľ Y. R. k tomuto synovi otcovstvo neuznal, pretože nemá občiansky preukaz, ktorý si vybavuje, tvrdí však, že po vybavení OP príde podpísať otcovstvo. Matka opakovane poprela, že by pred narodením maloletého J. spávala s druhom V. O. napriek tomu, že spolu žili. Preto biologickým otcom dieťaťa môže byť jedine Y. R..

6. Svedok Y. R. pred súdom potvrdil, že sa s matkou poznajú dlhšiu dobu a pred narodením maloletého J. mali spolu opakovane sexuálny pomer bez ochrany. Mal vedomosť, že sa matke narodilo dieťa, avšak tá v trestnom konaní tvrdila, že to dieťa je V. O. a po rokoch chcela, aby uznal otcovstvo, s čím nesúhlasil. Je si však vedomý toho, že je biologickým otcom dieťaťa, čo pred súdom potvrdil, je si vedomý svojich rodičovských práv a povinností a prehlásil, že chce dobrovoľne uznať otcovstvo k maloletému J.. Spolu s matkou majú ešte jedno spoločné dieťa, ku ktorému bol pred výsluchom na súde podpísať otcovstvo. Iné vyživovacie povinnosti svedok nemá, s matkou detí spolu nežijú, on býva u svojej matky.

7. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6Po/3/2014 bolo zistené, že súdu bolo doručené oznámenie o narodení maloletého J. O., nar. XX. XX. XXXX, kde otec dieťaťa nebol uvedený. Za tým účelom bola predvolaná matka dieťaťa, ktorá sa dostavila na súd dňa 11. 12. 2014 a za otca dieťaťa označila navrhovateľa. Uviedla, že označený muž uznáva otcovstvo k maloletému, nemá občiansky preukaz, po jeho vybavení sa dostaví pred súd. Navrhovateľ bol opakovane pred súd predvolaný, na výzvu súdu sa nedostavil, preto bolo nariadené jeho predvedenie, ktoré bolo realizované dňa 20. 04. 2015. Uvedeného dňa do zápisnice navrhovateľ prehlásil, že uznáva otcovstvo k maloletému J. O., nar. XX. XX. XXXX vo G. z matky L. O., nar. XX. XX. XXXX a žiadal, aby v rodnom liste bolo dieťa zapísané pod priezviskom O..

8. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 14Pc/6/2017 bolo zistené, že navrhovateľ podal návrh na zapretie otcovstva k maloletému J. dňa 24. 02. 2017, kde za biologického otca dieťaťa označil Y. R.. Na výzvu súdu však nedoplnil svoj návrh o požadované náležitosti, preto uznesením zo dňa 19. 06. 2017 bol jeho návrh odmietnutý.

9. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Pc/1/2017 bolo zistené, že matka podala na tunajšom súde dňa 16. 01. 2017 návrh o určenie otcovstva k maloletému J., kde za biologického otca označila Y. R.. Po poučení súdom, že najskôr musí dôjsť k zapretiu otca dieťaťa uvedeného v rodnom liste, matka svoj návrh vzala späť, konanie bolo zastavené uznesením súdu zo dňa 22. 06. 2018.

10. Podľa § 91 ods. 1 Zákona o rodine, za otca sa považuje muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov. Podľa ods. 2, súhlasné vyhlásenie rodičov musí byť urobené pred matričným úradom alebo pred súdom.

10.1 Podľa § 93 ods. 1 Zákona o rodine, muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov, môže otcovstvo pred súdom zaprieť do troch rokov odo dňa jeho určenia, len ak je vylúčené, že by mohol byť otcom dieťaťa; táto lehota sa neskončí pred uplynutím troch rokov od narodenia dieťaťa. Podľa ods. 3, ustanovenia § 86 ods. 2 a § 88 ods. 1 sa použijú primerane.

10.2 Podľa § 88 ods. 1 Zákona o rodine, manžel má právo zaprieť otcovstvo voči dieťaťu a matke, ak sú obidvaja nažive, a ak nežije jeden z nich, voči druhému. Ak nežije ani dieťa, ani matka, toto právo manžel nemá.

11. Na základe zisteného stavu veci súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa bol v celom rozsahu dôvodný. Súčasný právny stav je taký, že navrhovateľ je zapísaný ako otec maloletého J. v rodnom liste. Z výpovede navrhovateľa, matky, ako aj označeného svedka Y. R. vyplynulo, že biologickým otcom maloletého J. má byť práve označený svedok Y. R., ktorý si je vedomý svojho otcovstva, toto dobrovoľne uznáva. Otcovstvo navrhovateľa bolo určené na základe písomného vyhlásenia zo dňa 20. 04. 2015,

od kedy mu začala plynúť lehota na podanie návrhu na popretie otcovstva 3 roky, ktorá uplynula 20. 04. 2018. Navrhovateľ podal návrh na tunajšom súde 13. 04. 2018, t. j. v zákonnej lehote. Navrhovateľ môže úspešne zaprieť otcovstvo, len ak je vylúčené, že by mohol byť otcom dieťaťa. Hoci navrhovateľ tvrdil, že v rozhodnom čase pre splodenie dieťaťa mal súlož s matkou, matka tieto tvrdenia poprela a zhodne s výpoveďou svedka Y. R. potvrdila, že v uvedenom čase mala pohlavný styk výlučne s Y. R. a teda je nepochybné, že Y. R. je biologickým otcom maloletého dieťaťa. Preto súd vychádzajúc z uvedených dôkazov konštatuje, že navrhovateľ nie je biologickým otcom maloletého J., čo považoval za bezpečne preukázané a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Po právoplatnosti tohto rozsudku bude potrebné, aby sa Y. R. dostavil na matriku, ev. na súd a písomne uznal otcovstvo k maloletému J.. Pokiaľ tak dobrovoľne neurobí, môže matka podať prípadne aj návrh na určenie otcovstva cestou súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), (§ 363 C.s.p.).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 1, 2 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 C.m.p.).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 C.m.p.).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 C.m.p.).

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok); ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 ods. 1, §376 ods. 1 C.s.p.).